

РЕШЕНИЕ

№ 559

гр. София, 30.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 19.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11349** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.145 и следв. От Административно-процесуалния кодекс във вр. с чл.22 ал.7 от Закон за енергетиката.

Образувано е по жалба на В. С. В., с адрес в [населено място], срещу решение № Ж-82 от 07.02.2019г. на КЕВР, с което преписката, образувана по нейна жалба с вх.№ В-17-30-14/27.11.2018г. срещу [фирма] [населено място], е прекратена. С молба вх.№ 8762/31.05.2019г. на Административен съд [населено място], където първоначално производството е било изпратено по подсъдност, В. В., чрез пълномощника си – адв.И. К. от АК В., е направила уточнение в жалбата си, съобразно което искането до съда е за отмяна на решението на КЕВР като незаконосъобразно и връщане на преписката за ново произнасяне и разглеждане на жалбата по същество. Сочи се в жалбата, че в конкретния случай се касае за отказ на ВиК оператор за пломбиране на водомер и поставяне на условие (даване на указание) за друг начин на свързване, след което издаване на индивидуална партида на абоната. Твърди се, че този начин на свързване е в противоречие на изпълнения чрез съдебен изпълнител и не отговаря на предвидения по проект. Конкретно се поддържа, че захранването с вода на апартамента е съществувало от друг апартамент и осъществено, съгласно разрешение за строеж, одобрен проект и ВиК становище, потвърдени с решение на Административен съд Варна по адм.дело № 381/2012г. Действията на ВиК оператора са определени като възпрепятстване на достъпа до услугата и до присъединяването на жалбоподателката към ВиК мрежата – довод, който е посочен и в жалбата до КЕВР.

Представя писмени доказателства. Претендира разноси, съобразно представен списък.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки, съгласно които жалбата не попада в предмета на регулиране на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги, поради което не е от компетентността на КЕВР. Пзовава се на нормата на чл.45 и чл.66 от Наредба № 4/14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи, съгласно която норма спорът следва да се реши по взаимно съгласие чрез преговори на страните, а при непостигане на такова – по съдебен ред. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на разноските на жалбоподателката.

Заинтересованата страна [фирма] [населено място], редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 66 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата на В. С. В. от [населено място] срещу ВиК оператора - [фирма] [населено място], относно отказ да се пломбира индивидуален водомер в имот, собственост на жалбоподателката, намиращ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 4. Жалбоподателката е собственик на имота на посочения адрес, съгласно нотариален акт № 150 от 03.09.2009г. том 1, рег.№ 1829 дело № 150/2009г. на нотариус № 480 по регистъра на НК. Описания в нотариалния акт имот се намира на етаж 4 от жилищната сграда на посочения по-горе адрес, като първоначално имота е бил със статут на сушилня към апартамент на третия етаж от жилищната сграда, но фактически е бил обособен като жилище, със съответните помещения, вкл. и с баня и тоалет, като за водоснабдяването на имота е имало открита партида с абонатен номер 1701073 на името на В. В., по която са начислявани и отчитани с контролен водомер с № 5045725 потребяваните количества вода до 18.09.2007г. След преустройство от собствениците на третия етаж на сградата, водоподаването към апартамента на 4 етаж е прекъснато.

По жалба на В. В. е свикано общо събрание на етажната собственост на адреса – [улица] в [населено място], на което общо събрание, по повод искането на жалбоподателката да ѝ се позволи прокаране на вода от главния водомер или от най-близко находящ се щранг на съседите, съсобствениците не се съгласили да позволят вземане на вода от главния водомер, както и от централните щрангове, намиращи се в апартаментите им, както и да се прекара водопроводна тръба през общите части на сградата (л.25 от адм.д.3059/2019г.). В тази връзка и след като се оказало, че жилището представлява сушилня, жалбоподателката предприела действия за промяна на предназначението на имота, като с разрешение за строеж № О-54/07.06.2011г., издадено от главния архитект на район „О.“ в [община] и на основание одобрени проекти е била разрешена промяната на предназначението и вътрешно преустройство на сушилно помещение на мансарден етаж в жилищна

сграда, находяща се на адрес [улица] в [населено място]. Във връзка с промяната на предназначението на имота е представено становище на проектант по ВиК част, съгласно което при преустройството ще се ползва съществуващата ВиК инсталация от апартамента на третия етаж, който се намира под сушилното помещение. Съгласно издадено становище изх.№ 129/25.01.2011г. на [фирма] обекта на жалбоподателката ще ползва съществуващите ВиК отклонения за имота /сградата/ и за същия не е необходим предварителен договор за присъединяване (л.26 от адм.д.3059/2019г.). С решение по адм.дело № 381/2012г. на Административен съд [населено място] е отхвърлена жалбата на един от етажните собственици в сградата - Ц. Д. С. – собственик на жилището, намиращо се на третия етаж, под сушилното помещение на мансардния етаж, срещу издаденото разрешение за строеж № О-54/07.06.2011г.. Решението на съда е окончателно и е влязло в сила на 31.05.2015г. С удостоверение № О-10/12.02.2019г. строежа е въведен в експлоатация, като изпълнен в съответствие с техническия инвестиционен проект, одобрен и съгласуван на 07.06.2011г. и разрешение за строеж № О-54/07.06.2011г., издадени от гл.архитект на район „О.“ в [община].

Поради неосигуряване на достъп до апартамента на третия етаж от неговия собственик – Ц. С., за извършване на разрешени от съответната администрация действия по преустройството на сушилното помещение в жилище и за водоснабдяването му, чрез свързване с ВиК инсталацията в имота на третия етаж, жалбоподателката В. завела иск с правно основание чл.109 от Закона за собствеността в Окръжен съд [населено място], решението по което дело (гр.д.3217/2013г.) е обжалвано от В. В. пред Апелативен съд [населено място]. С решение на Апелативен съд [населено място] по в.гр.д. № 416/2014г. Ц. Д. С. (собственик на жилището на третия етаж в сградата) е осъдена да преустанови действията си, с които препятства упражняването на правото на собственост от жалбоподателката В., изразяващи се в прекъсване на водоснабдяването на имота ѝ, намиращ се на четвърти мансарден етаж в сградата на вече посочения адрес в [населено място] и да осигури възстановяване на водозахранването, като даде достъп на В. до собствения си апартамент за възстановяване на водоснабдяването в имота на В. чрез свързване с ВиК инсталацията в имота на С., съгласно одобрения инвестиционен проект. Въз основа на това влязо в сила съдебно решение е издаден и изпълнителен лист на 12.09.2015г. и образувано изпълнително дело № 20178080400577 на ЧСИ рег № 808 производството по което, видно от съобщение за приключване на производството от 11.07.2018г., е приключило в частта за възстановяване на водоснабдяването (л.34). Съобразно представено по изпълнителното дело становище за възстановяване на водозахранването и изграждане на ВиК инсталация на апартамента на 4 етаж в жилищната сграда, изготвено от инж. Д. (л.37 от ад.д.11349/2019г.), водопроводната тръба, с която е осъществявано водозахранването на апартамента на 4 етаж е идвала от кухнята на третия етаж, като същата е прекъсната. При възстановяване на водозахранването, вследствие на образуваното изпълнителното дело, е използван описания в становището първи вариант, като тръбата за студена вода, захранваща 4 етаж, минава през апартамента на 3 етаж (тя минава през трети етаж и в двата варианта, разликата е в начина на изпълнението).

На 17.05.2018г. жалбоподателката подала молба вх.№ М-401 до [фирма] с искане да бъде пломбиран новопоставения водомер на собствения ѝ имот, намиращ се на адрес [улица] ет.4 – вляво, в [населено място], като представила описаните в молбата ѝ

документи – разрешение за строеж, съдебни решения, изпълнителен лист, становище от ВиК В. № 129/25.01.2011г. и посочила, че за имота има открита партида в дружеството и входиран документи за въвеждането му в експлоатация.

С писмо изх.№ М-401/19.06.2018г. жалбоподателката била уведомена от [фирма], че при направения оглед за пломбиране на индивидуалния водомер същият е неправилно подвързан към вътрешната сградна инсталация, като е свързан към друг индивидуален водомер в сградата, а не само след общия водомер. Указано е, че след свързването на водомера само след общия водомер, същият ще бъде пломбиран и издадена индивидуална партида.

Недоволна от отговора на ВиК оператора жалбоподателката подала жалба до КЕВР, с доводите, че с поставянето на условия, цитирани в отговора, на практика оператора отказва достъп до водоснабдителната мрежа. Изложила е фактите по случая, с проследяване на хронологията по съдебните спорове и предприетите действия по изпълнение на съдебните решения. Позовала се е на чл.59 ал.5 от Общите условия на оператора във връзка с откриването на индивидуална партида и поискала намесата на КЕВР за указания за изпълнение на задълженията му по пломбиране на водомера и откриване на индивидуална партида.

С оспореното решение № Ж-82 от 07.02.2019г., КЕВР на основание чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката и чл.42ал.4 т.1 от Правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация е прекратила производството по жалба с вх. № В-17-30-14/27.11.2018 г. от В. С. В., срещу [фирма], [населено място], поради липса на компетентност. За да постанови решението КЕВР е приела, че искането на жалбоподателката - за пломбиране на индивидуален водомер в имот в режим на етажна собственост, не попада в нито една от категориите жалби, подлежащи на разглеждане от комисията, доколкото не е свързано с регулирането на цените, не е свързано с достъпността на ВиК услугите и не е сред изброените показатели за качество, за които КЕВР е оправомощена да следи. Мотивирала е, че съгласно чл. 66 от Общите условия (а.д.1355/2019г. на АС Варна) всички спорове между ВиК оператора и потребителите се решават по взаимно съгласие чрез преговори между страните, а при непостигане на съгласие - по реда на глава седма от Общите условия или по съдебен ред. Възприела е, че е спазено изискването на чл.143 ал.3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3), като преди депозирането ѝ в КЕВР, жалбата е била разгледана от оператора, предоставящ ВиК услуги за посочения адрес, съобразно писмо до КЕВР, с копие до жалбоподателката, изх. № Ж-309/23.11.2018 г., в което операторът е посочил, че след проведени няколко срещи с потребителката, е разяснил основанието си за отказ от пломбиране на индивидуалния водомер в имота ѝ и изразил становището на дружеството е че „монтираният индивидуален водомер, който е поставен в момента, е последователно свързан след друг индивидуален водомер. Поради тази причина, на г-жа В. е обяснено, че след като водомера бъде монтиран, както е в проекта и бъде свързан непосредствено след главния водомер, същия ще бъде пломбиран... “.

По делото са приети писмени доказателства представени от жалбоподателката и с административната преписка.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Жалбата на В. В. е подадена до КЕВР чрез ВиК оператора, който е изразил становището си по нея , изпращайки я заедно с преписката по жалбата (чл.142а ал.2,

чл.143 ал.3 от Наредба № 3/2013г.).

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи наличието на посочените фактически основания и изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорения акт.

Нормата на чл. 2 от Наредба № 4 от 14 септември 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4/2014г.), определя, че услугите "водоснабдяване" и/или "канализация" се предоставят на потребителите от търговски дружества с предмет на дейност: водоснабдяване, канализация и/или пречистване на води, наричани за краткост "оператори", в съответствие със Закон за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги (ЗРВКУ) и Закона за водите. Регулирането на ВиК услугите се осъществява от Комисията за енергийно и водно регулиране, която съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по ЗРВКУ.

Поради изложеното, следва да се приеме, че жалбата на В. В., с която е била сезирана КЕВР, попада в хипотезата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката и чл. 142, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, тъй като е жалба на потребител срещу ВиК оператор, свързана с предмета на регулиране по ЗРВКУ. По същество жалбата е насочена срещу отказ за предоставяне на водоснабдяване на имот на потребител. За предоставяне на водоснабдяване потребителят – в случая жалбоподателят е предприела съответните действия по реда на чл.14 ал.2 във вр. с чл.13 ал.1 т.1 от Наредба № 4/2014г. и получила становище на ВиК оператора, в което е посочено, че за обекта не е необходим предварителен договор за присъединяване. Съгласно чл.16 ал.2 от същата наредба изисквания, които не са посочени от операторите при сключването на договора за присъединяване, не са основания за отказване на свързването и оператора следва да изпълни задълженията си по присъединяването на потребителя към водопроводната мрежа на оператора, съответно пломбиране на водомера и откриване на индивидуална партида, т.е. по доставянето на вода, откриване на индивидуална партида , присъединяване на нови потребители, монтиране и контролиране на водомерите и отчитане на потреблението, в съответствие с чл.7 т.1, т.3 и т.15, чл.17 и чл.22-25 от Ощите условия

В действителност по жалбата на В. В. КЕВР не е извършила проверка и не е събрала (обсъдила) всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата, съобразно изискванията на чл. 144, ал. 1 от посочената Наредба. В настоящия случай жалбата попада в предметния обхват на чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката и чл. 142, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Поради това и органа дължи обстойна проверка за изясняване на обстоятелствата, свързани с наличието на въведен в експлоатация законен строеж, изпълнението на строежа в съответствие с одобрените проекти (противно на посоченото в становището на оператора), разрешаването на спора, относно осигуряване на достъп за извършване на разрешени действия по водоснабдяване на обекта по съдебен ред, с влязло в сила съдебно решение, изпълнено по реда на образувано и прекратено изпълнително дело в частта за водоснабдяването на имота и свързването на ВиК инсталацията в имота, съгласно

одобрен инвестиционен проект, както и в съответствие с изискванията на ВиК оператора. След анализирането на тези обстоятелства КЕВР дължи и произнасяне по същество със задължителни указания до оператора.

В допълнение съдът отбелязва, че жалбоподателката е предприела всички действия, включително и със съдебни и изпълнителни дела, в продължение на повече от 5 години за преодоляване на пречките по неосигуряване на достъп от физически лица – етажни собственици за изграждане на вътрешна водопроводна мрежа и осигуряване на водоснабдяването в имота си, поради което е недопустимо отново, този път от регулаторния орган, да бъде препращана да разрешава спора по съдебен ред. Касае се за неизпълнение на задължения на ВиК оператор, като формалните пречки, посочени от оператора за начина на свързване на индивидуалния водомер, са преодолими, доколкото са свързани с начин на отчитане на потреблението, вкл. и чрез определянето на водомерите като общ и индивидуален и използването на реда, посочен в чл.25 от Общите условия.

Като е прекратил производството на етап – допустимост с изложени мотиви за липса на компетентност, КЕВР се е произнесъл с един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен и преписката върната за ново произнасяне по същество.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 10 лв. за държавна такса и 500 лв. за заплатено в брой адвокатско възнаграждение, съобразно представения договор за правна защита и съдействие. Във връзка с претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 500лв. и при направеното възражение за прекомерност от ответника, съдът намира същото за неоснователно, с оглед извършените от процесуалния представител на жалбоподателя действия по делото (жалба, молба, уточняваща молба с доказателства и молба с позиция по същество, с представяне на доказателства) и съобразно размерите по Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното и на основание чл.172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. С. В., ЕГН [ЕГН], решение № Ж-82 от 07.02.2019г. на КЕВР, с което преписката, образувана по нейна жалба с вх.№ В-17-30-14/27.11.2018г. срещу [фирма] [населено място], е прекратена.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, с адрес: [населено място], [улица], да заплати на В. С. В., ЕГН [ЕГН], сумата от 510 лева, представляващи направените по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съолцаването му с препис за страните.

СЪДИЯ: